

Vuosi 1971–72, presidentti Lauri Suominen

Ensimmäinen varsinainen rotaryvuosi alkoi sitten 1. 7. 1971. Sitä johti presidentti Lauri Suominen aina seuraavan vuoden huhtikuuhun asti, ennen siirtymistään uuteen työpaikkaansa Tampereelle. Klubi alkoi nyt toteuttaa itseään rotaryn tärkeimpien palveluhaarojen kuin myös veljille ja paikkakunnalle kuuluvan omaleimaisuuden kautta. Kun mukana oli aiemmin aktiivisesti toimineita rotareita, tärkeimmät palveluväylät oli mahdollisuus saada pian täyspainoisesti liikkeelle.

Keravan klubin meille "luovuttama" presidentti suunnitteli, vaati ja valvoi. Järvenpään ja Varkauden rotaryklubeissa kouliintunut Heikki Korppi-Tommola laati perusteellisen klubipalvelusuunnitelman. Keravan veljespiiristä siirtynyt Seppo Salminen loi vahvan perustan jäsenyys- ja luokitekomitean toiminnolle. Pääosin hänen toimestaan syntyi paikkakunnan olosuhteisiin hyvin soveltuva ja kattava luokitekartta. Keravalla presidenttinä toiminut Olli Rahola antoi kokeneen rotarin tukea käytännön ongelmissa. Ammattipalveluhaaran puheenjohtajana oli uusi veli Raimo Manneri. Hän sai tällä sektorilla aikaiseksi ne linjat, joita klubissamme hyviksi koettuina edelleenkin noudatetaan. Silloin ryhdyttiin aktiivisesti tukemaan paikkakunnan lukioasteisten koulujen ammatinvalinnan ohjaukseen liittyvää toimintaa. Alkajaisiksi käytiin Tuusulan Yhteiskoulussa tilaisuudessa, jossa oli läsnä asiantuntijaluennointija, 50 oppilasta ja huomattava osa rotareista.

Tässä vaiheessa alkoivat myös traditioiksi myöhemmin muodostuneet tehdas- ym. vierailut, esimerkkeinä Lemminkäinen Oy, Hoechst Fennica, varuskunta jne. Aloitettiin oman kunnan ja Keski-Uudenmaan alueen jatkuva seuraaminen. Moniin muihinkin rotaryaktiiviteetteihin ehdittiin paneutua. Veli Arto Lättilä selvitteli sopivin välein klubin liikkeelle lähtevää nuoriso- ja kansainvälistä toimintaa. Ulkomaalaisista klubeista tuotiin paitsi terveisiä niin myös kansainvälisyyttä. Viirejä alkoi kerääntyä. Lippujunkkarikin piti valita. Veli Viljo Puustjärvi kävi pitämässä vierailuesitelmää- mm. jopa rotaryklubi Michiganissa USA:ssa. Tutustuimme rotaryjulkaisuihin, samoin uusien jäsenten valintaan "The Fourteen Steps-" menetelmin. Käytiin intercitytilaisuuksissa mm. Karkkilassa ja Helsingissä, jossa edustajamme Seppo Salminen tapasi silloisen RI:n presidentin Ernst G. Breitholtzin. Perehdyttiin Rotarysäätöön, jossa Kerava oli tuolloin saavuttanut 200:n ja Järvenpää 300 %:n osuuden.

Kun governor Söderström syksyllä vieraili, hän huomasi kiitettävää edistystä tapahtuneen klubin alkutaipaleella: "Toimintanne on lähtenyt tehokkaasti ja miellyttävällä tavalla liikkeelle. Komiteat ovat laatineet hyviä ja tasapainoisia ohjelmia. Parhainta menestystä! Klubi on mielestäni täysin valmis ryhtymään ulospäin suuntautuvaan toimintaan palveluväylillä, joskin tietysti klubipalvelun tulee edelleenkin pysyä etualalla."

Toimintavuoden ajalta on syytä muistaa erikoisesti kaksi tapahtumaa. Toinen niistä oli ns. pienoischarter-juhla 5. 7. 1971. Juhla pidettiin tavanomaisen viikkokokouksen yhteydessä. Tilaisuutta juhlisti kummipresidenttimme Napola Järvenpäästä ja kymmenkunta veljeä naapuriklubeista. Veli Napola totesi klubin toiminnan käynnistyneen hyvin ja luovutti Järvenpään kummiklubin puolesta presidentin riipuksen. Keravalaisien puolesta heidän past presidenttinsä Antero Könkkölä ilmaisi ilonsa uuden klubin perustamisesta: "Rajankäynti ei ole toimintaamme häirinnyt. Päinvastoin, saimme oman miehen presidentiksi ja uuden kuittauspaikan". Presidentti Suominen kiitteli onnittelijoita. Hän muistutti omia jäseniä rotarin oikeuksista ja velvollisuuksista sekä jakoi 1. sihteerin Käyhkön avustamana jäsenille rotarymerkit.

Toinen huomattava klubitapahtuma oli ketjunvaihto 28. 3. 1972 ja samalla Lauri ja Elina Suominen läksiäisjuhla. Lämminhenkisessä tilaisuudessa paikkakunnalta pois muuttava presidenttimme heilutti

viimeisen kerran klubinuijaa edessämme sotilaallisen täsmälliseen tapaansa. Hän totesi vuoden osoittautuneen mielenkiintoiseksi, vaikka olikin "tullut yllätetyksi" valinnastaan. Ketjun vastaanottanut Heikki Korppi-Tommola kiitti lämpimästi charter-presidenttiämme. Rouva Liisa Korppi-Tommola osoitti sanansa rouva Elina Suomiselle, jonka johdolla rouvien toiminta oli esimerkillisesti alkanut. Lähtijöille ojennettiin tuusulalaisen taiteilijan Tynellin valmistama hopeinen kynttiläjalka, rotarymerkein varustettuna.

Rotaryvuoden päätöstilaisuudessa kesäkuun lopulla 1. sihteeri Seppo Käyhkö luki toimintakertomuksen ja hänen puolisonsa vastaavan yhteenvedon rouvien osalta. Ensimmäiset taipaleet tulivat täten esimerkillisesti tallennetuiksi. Se ei edes tuottanut vaikeuksia, sillä kaikki pöytäkirjat pidettiin tarkasti. Ne jopa luettiin seuraavassa kokouksessa ja hyväksyttiin. Lisäksi esitelmät liitettiin joko sellaisenaan tai lyhennettyinä pöytäkirjoihin.

Pieni negatiivinenkin havainto ensimmäiseltä toimintavuodelta löytyi. Klubimme kunnostautui erään kesäkuukauden aikana kyseenalaisella rotarien Suomen ennätyksellä, alhaisimmalla läsnäoloprosentilla. Syy oli, että uusi klubi ei yksinkertaisesti muistanut riittävästi kuitata "Suomi lomalla" -tunnelmissa.